

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa R. T. i T. T.
przeciwko B. T.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 15 października 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 31 października 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz pozwanej od każdego z powodów kwoty po 2700,- (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez

skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Skarżący powołują się na oczywistą zasadność skargi w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Oznacza to, że w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi skarżący powinni zawrzeć szczegółowy wywód wskazując przepisy prawa, które zostały naruszone w sposób oczywisty. Przedmiotowa skarga takiego wyводу nie zawiera i nie wyjaśnia w czym przejawia się zasadność skargi, co nie pozwala na przyjęcie, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty widoczny *prima facie*.

Ten sam argument odnosi się do przedstawionego zagadnienia prawnego, przy czym nie można pominąć, że w ogólnym uzasadnieniu dotyczącym podstaw

skargi kasacyjnej skarżący przyjmują, iż podstawą oddalenia powództwa było przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, że po zawarciu małżeństwa przez konkubentów nie jest możliwe rozliczenie majątkowe konkubentów. Takiego wniosku Sąd odwoławczy nie zamieścił w uzasadnieniu, a jedynie podał, iż w związku z przekształceniem konkubinatu w związek małżeński nie jest możliwe przyjęcie na datę ślubu odpadnięcia podstawy ewentualnych świadczeń W.T. przysparzających w majątku pozwanej natomiast powodowie powinni wykazywać, że w dacie orzekania pozwana była wzbogacona. Umknęło uwadze skarżących, że podstawą oddalenia powództwa było ustalenie przez Sąd odwoławczy, iż powodowie nie sprostali obowiązkowi dowodowemu wykazania, iż ich zmarły syn przekazał jakieś środki pieniężne na rzecz pozwanej i została ona wzbogacona, a zgodnie z art. 398¹³ § 2 *in fine* Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6, § 10 ust. 4 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804 ze zm.).

jw